

РЕШЕНИЕ

№ 15645

гр., 28.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 29 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КАЛИНА КР. ФИЛИПОВА

при участието на секретаря ВАЛЕНТИНА ВЛ. МИЛОВАНОВА
като разгледа докладваното от КАЛИНА КР. ФИЛИПОВА Гражданско дело
№ 20221110145692 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 235 и сл. ГПК.

Образувано е по искова молба, уточнена с молба от 02.11.2022 г. /л.45-47 от делото/ от Л. Г. К. ЕГН ***** с предявени срещу „..... ЕАД ЕИК обективно кумулативно съединени искове /чийто размер е бил увеличен по реда на чл.214 ал.1 ГПК съгласно приетото в проведеното на 14.06.2023 г. открито съдебно заседание изменение/, както следва: с правно основание чл.137 ал.2 ЗЕ вр. чл.59 ЗЗД за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата в размер от 12 761,69 лв. за периода 01.08.2017 г. до 31.08.2022 г., представляваща цена за ползвания топлопровод и абонатна станция, обслужваща жилищна сграда с адрес гр....., построена в УПИ VII -7 от кв.136 по плана на гр....., иск по чл. 137, ал. 3 ЗЕ, във вр. с пар. 4, ал. 1 от ПЗР на ЗЕ за сумата в размер на 12 419 лв., представляваща цена по изкупуване на абонатната станция и топлопровода към нея, ведно със законната лихва, считано от датата на депозиране на исковата молба в съда до окончателното плащане, както и с правно основание чл.86 ал.1 ЗЗД за сумата в размер на 10 761,69 лв., представляваща мораторна лихва за забава върху главницата за цена за ползвания топлопровод и абонатна станция за периода 01.08.2019 г. до 31.08.2022 г.

Ищецът твърди, че със свои средства и за своя сметка е изградил абонатна станция и топлопровод към нея за обслужване на жилищна сграда с адрес гр. С....., построена върху УПИ VII - 7 от кв. 316, по плана на гр. За своя сметка извършил предварително проучване за присъединяване на жилищната сграда към топлопреносната мрежа на ЕАД, съгласно документи за предварително

проучване № 297/31.05.2005г. Възложил изготвянето на инвестиционен проект с подобект „Топлоснабдяване и абонатна станция“ от 08.12.2006г. Въз основа учредено му право на строеж с Нотариален акт за учредяване на право на строеж върху недвижим имот № 062, том втори, рег. № 13560, нотариално дело 240/22.12.2005г. и неговото реализиране ищецът станал собственик на изграденото топлопровод и абонатна станция - топлопреносно съоръжение по смисъла на Закона за енергетиката, като изграждането му било съгласувано с ответника и строежът -изпълнен в съответствие с всички законови изисквания съгласно Разрешение за строеж № Б-15/12.03.2007г. за сградата с абонатната станция и топлопровода. Твърди, че сключил договор за изпълнение на СМР с изпълнител ЕТ „.....“ за изграждане на топлозахранване и абонатна станция в строящата се сграда на ул.“..... на 23.07.2007 г., както и договор за упражняване на строителен надзор при изпълнение на строежа от 20.02.2007 г. с „..... ЕООД. С Удостоверение № 106/30.06.2008 г. е въведена в експлоатация „Жилищната сграда с офис, кафе, топлоснабдяване и абонатна станция“ на сградата с административен адрес: гр., район Твърди, че като собственик на топлопреносното съоръжение разполага с всички необходими протоколи и сертификати за изпитване и техническо освидетелстване /за осветление, шум/, както и с технически паспорт за абонатната станция и топлопровода с рег.№ Б-Т-018/22.02.2008 г. Всички разходи по изграждане на топлопреносното съоръжение „Топлоснабдяване и абонатна станция за жилищна сграда с адрес гр.“ са направени от ищеца Л. К.. Твърди, че собствениците на парцела, където е построена сградата, която се обслужва от абонатната станция, с нотариално заверени декларации декларирали, че нямат финансови претенции към ищеца Л. К. и че енергийният обект е изграден изцяло със средства на Л. К.. Абонатната станция с изградения топлопровод били присъединени към топлопреносната мрежа на ответника за доставка на топлинна енергия за битови нужди на потребителите в сградата. Твърди, че до момента правото на собственост не било прехвърлено и ответникът не заплащал цена за ползването на абонатната станция и топлопровода, собственост на ищеца. Твърди, че със заявление е подал искане за прехвърляне собствеността на енергийния обект - присъединителен топлопровод, съоръженията към него и абонатна станция с рег. № И - 12/10.04.2019 г. Изготвена била оценка за изкупуване на обекта от ответника на стойност 10 921,28 лв. без ДДС, валидна 12 месеца и връчена на ищеца с писмо с № Ответникът предложил посочената стойност да се прихване чрез топлинна енергия, с което ищецът не бил съгласен. До момента тази стойността на процесната абонатна станция и топлопровод не била платена на ищеца. Ответникът ползвал енергийния обект за преобразуване и пренос на енергия до други потребители, различни от ищеца. Ответникът не изпълнил задължението си да изкупи обекта на основание императивните законови разпоредби на чл. 137 от ЗЕ и чл. 138 от ЗЕ. Моли за уважаване на исквете. Претендира разноски.

Ответникът е депозирал отговор на исковата молба в срока по чл. 131 ГПК, с който оспорва исковете. Поддържа, че съгласно чл.137 ал.3 ЗЕ се предвижда прехвърляне на собствеността върху изградените от страна на клиентите съоръжения на топлопреносното предприятие, но не създава задължение за изкупуване. Страните не били постигнали съгласие за вида на сделката, която да прехвърли собствеността. Отношенията между страните до момента имали характер на преддоговорни отношения. Поддържа, че ищецът не е доказал правото си на собственост по отношение на изградените съоръжения. Поддържа, че по делото не е установено ищецът да е изградил присъединителния топлопровод и абонатната станция. Поддържа, че присъединяване към топлопреносната мрежа можело да се извърши и от лице, което не е собственик на процесното топлопреносно съоръжение. При условията на евентуалност поддържа, че за ищеца не е възникнало валидно основание за заплащане на цена за ползване на процесното съоръжение, тъй като топлопреносното предприятие не е отказало неоснователно да го изкупи. Твърди, че ищецът не бил представил всички необходими документи, за да бъде сключен договор за изкупуване. При условията на евентуалност поддържа, че приложима била кратката тригодишна давност за вземането, като релевира възражение за погасителна давност. Моли за отхвърляне на исковете. Претендира разноски.

Съдът, като съобрази правните доводи на страните, събраните писмени доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното:

По иска с правно основание чл.137 ал.2 ЗЕ вр. чл.59 ЗЗД:

За основателност на така предявения иск в доказателствена тежест на ищеца е да установи пълно и главно, че е налице обедняване за ищеца и обогатяване на ответника във връзка с използването на съоръженията; връзка между обогатяването на ответниковата страна и обедняването на ищцовата страна; размера на обогатяването; че ищецът е подал заявление за сключване на договор за присъединяване с надлежните документи, както и че е собственик и е изградил съоръженията за своя сметка.

При установяване на горните обстоятелства, в тежест на ответника е да докаже наличие на правоизключващи или правопогасяващи вземането обстоятелства, както и плащане.

Производството, преносът, доставката и разпределението на топлинна енергия е дейност, която понастоящем е регламентирана в Закон за енергетиката и Наредба № Е-РД04-1 от 12.03.2020 г. за топлоснабдяването /обн., ДВ, бр. 25 от 20.03.2020 г. /, както и в действащата преди това Наредба № 16-334 от 06.04.2007 г. за топлоснабдяването (отм.). Съгласно чл. 133 ЗЕ, топлопреносното предприятие е длъжно да присъединява към топлопреносната мрежа производители и клиенти, разположени на съответната територия, определена с лицензията за пренос на топлинна енергия. Обектите на потребителите и производителите се присъединяват към топлопреносната мрежа след:

1. подаване на заявление за проучване на условията за присъединяване от лица, които искат присъединяване към топлопреносната мрежа на новоизграждащи се и/или съществуващи обекти или от производител до топлопреносното предприятие; 2. извършване на предварително проучване за присъединяване на обекта, с което топлопреносното предприятие определя техническите условия, начина, точката или мястото и срока; изработване на инвестиционен проект на присъединявания обект и предаването му на топлопреносното предприятие за проверка на изпълнението на техническите условия за присъединяване преди неговото представяне за одобряване; сключване на предварителен писмен договор за присъединяване между топлопреносното предприятие и съответния производител и/или съответните собственици или титуляри на вещното право на ползване върху обектите, за които се иска присъединяване след установяване, че инвестиционният проект е изготвен в съответствие с условията за присъединяване.

Според нормата на чл. 17, ал. 3 от Наредба № 16-334 от 06.04.2007 г. за топлоснабдяването /отм./, идентичен с чл.17 т.6 от Наредба № Е-РД04-1 от 12.03.2020 г. за топлоснабдяването /обн., ДВ, бр. 25 от 20.03.2020 г./ след завършване на строежа на обекта и съставяне на констативен акт, че строежът е изпълнен съобразно одобрените инвестиционни проекти, възложителят подава заявление до топлопреносното предприятие за сключване на договор за присъединяване. Договорът за присъединяване следва да има задължителното съдържание, посочено в чл. 20, ал. 3 от Наредба за топлоснабдяването, което включва и срокове, цени и условия за учредяване на сервитутни права и за прехвърляне на собственост или учредяване право на строеж в полза на топлопреносното предприятие; финансови взаимоотношения между страните и особени условия, свързани с изграждане на съоръженията за присъединяване по реда на чл. 137, ал. 2 ЗЕ.

Съгласно чл. 137, ал. 1 ЗЕ /редакция - ДВ, бр. 107 от 2003 г. /, при присъединяване на потребители на топлинна енергия за битови нужди, присъединителният топлопровод, съоръженията към него и абонатната станция се изграждат от топлопреносното предприятие и са негова собственост, а по силата на ал. 2 от същата разпоредба, когато изграждането на съоръженията е икономически нецелесъобразно за топлопреносното предприятие, изграждането им може да се извършва от потребителите след съгласуване с топлопреносното предприятие. Прехвърлянето на собствеността от потребителите върху изградените съоръжения се урежда с договора за присъединяване по чл. 138, ал. 1 ЗЕ. Горепосочената нормативна уредба предвижда всички отношения между потребителя и топлопреносното предприятие да се уредят с договора за присъединяване. Според изричната разпоредба на чл. 33, ал. 1 от Наредба № 16-334 от 06.04.2007 г. за топлоснабдяването (отм.), в случаите по чл. 137, ал. 2 ЗЕ собствеността върху изградените от собствениците или титулярите на вещно право на ползване съоръжения се прехвърля на топлопреносното предприятие в срок до три години, като

отношенията се уреждат в договора за присъединяване.

Представен е по делото нотариален акт за учредяване на право на строеж върху недвижим имот 0062, том II, рег.№13560, н.д.№ 240/2005 г. по описа на нотариус при НК, видно от който в полза на ищеца е било учредено право да построи жилищна сграда с офиси и кафене със сутерен, партер, мецанин, първи етаж, втори етаж, трети етаж, четвърти- мансарден етаж и тавански етаж с офиси, апартаменти и кафене, с обща РЗП от 1047 кв.м., в УПИ VII-7 от квартал 316 по плана на гр....., с площ от 232 кв.м. по документ за собственост, а по скица от 230 кв.м., като същият става изключителен собственик на новопостроената сграда, с изключение на ап..... на четвърти мансарден етаж заедно с прилежащото му мазе на трети етаж, заедно с прилежащото му мазе на трети етаж, заедно с прилежащото му мазе които остават в изключителна собственост на учредителите на правото на строеж и съсобственици на поземления имот От материалите по делото се установява, че на 31.05.2005 г. е извършено предварително проучване за присъединяване на жилищна сграда на ул.“..... №42 към топлопреносната мрежа. Предвидено е, че следва да бъдат изградени присъединителен топлопровод, съоръженията към него и абонатна станция с конкретно посочени характеристики. В чл. 7 е уговорено, че изпълнителят се задължава да изгради за своя сметка строежа съгласно техническите условия и изисквания. От събраните писмени доказателства се установява, че на 12.03.2007 г. е издадено разрешение за строеж за изграждане на топлоснабдяване и абонатна станция на жилищната сграда, находяща се в гр....., УПИ VII-7 от квартал 316, м.“, а на 30.06.2008 г. е издадено удостоверение за въвеждане в експлоатация на строеж „Жилищна сграда с офис, кафе, топлоснабдяване и абонатна станция“, находяща се в УПИ VII-7 от квартал 316 по плана на гр.....“ с административен адрес ул.“....., р-н „.....“ - СО. Представен е договор № 09/2007 г. /л.277-278/, сключен между ищеца в качеството му на възложител, и ЕТ“ – гр..... в качеството му на изпълнител, по силата на който възложителят възлага, а изпълнителят приема да изпълни СМР по топлозахранването на посочения обект „Жилищна сграда с офис, кафе, топлоснабдяване и абонатна станция“, находяща се в УПИ VII-7 от квартал 316 по плана на гр.....“ с административен адрес ул.“....., р-н „.....“ – СО.

Прието е заключение на вещо лице по СТИЕ, което съдът кредитира като обективно и компетентно изготвено, от което се установява, че топлопроводът е предназначен да пренесе гореща вода към консуматорите, изграден е от стоманени тръби с топлоизолация, а циркулиращия флуид е оборотен. Топлопроводът е положен безканално с положени предварително изолирани с пенополиуретан тръби със сигналел кабел в конструкцията. За точка на присъединяване се приема съществуващия топлопровод по ул.“..... с диаметър 500 мм. Вещото лице е категорично, че са спазени всички изисквания за изпълнение на строителството,

технологията на монтаж и топлозахранване на абонатната станция.

Видно е от заключението на вещото лице по СИЕ, че въз основа на справката за доставена и разпределена топлинна енергия за СЕС през исковия период и след изчисления по формулите, определени в Методиката за определяне на цените за предоставен достъп, цената за предоставен достъп за периода възлиза на 12761,69 лева. Твърденията на ответника, че ищецът не е собственик на съоръжението не са подкрепени от доказателства. В тази насока е и представеният договор № 09/2007 г., сключен между ищеца в качеството му на възложител, и ЕТ“ – гр..... в качеството му на изпълнител, по силата на който възложителят възлага, а изпълнителят приема да изпълни СМР по топлозахранването на посочения обект „Жилищна сграда с офис, кафе, топлоснабдяване и абонатна станция“, находяща се в УПИ VII-7 от квартал 316 по плана на гр.....“ с административен адрес ул.“....., р-н „.....“ – СО, представеният инвестиционен проект, доказателства за плащане, както и нотариално заверени декларации /л.18-22 от делото/ от които става видно, че процесното съоръжение е изградено и заплатено от ищеца.

Приетите писмени доказателства и заключението на вещото лице установяват изграждането на енергийното съоръжение след съгласуване с ответника, като изграждането му е извършено при наличието на всички технически и нормативни изисквания. Също така процесното съоръжение е въведено в експлоатация. Твърдяното неправомерно поведение от страна на ищеца не се доказва по делото. Изграденото съоръжение отговаря на изискванията и проектните книжа, каквато констатация се съдържа и в заключението на вещото лице. Няма спор по делото, че през процесния период ответното дружество не е собственик на процесния енергиен обект, поради което ответната страна е ползвала чужд имот.

Спорен е въпросът дали ответникът дължи обезщетение за ползването на чужда вещ, каквато е за него процесното топлопреносно съоръжение. Няма правна норма, която да предоставя на ответното дружество това право безвъзмездно, обратно-според [чл. 137, ал. 2 ЗЕ](#) в актуалната редакция и тази към процесния период постановява, че топлопреносното предприятие заплаща цена за ползване на чуждите съоръжения и цена за достъп съгласно [чл. 138, ал. 3 ЗЕ](#).

По изложените съображения, съдът приема, че предвиденото в [чл. 137, ал. 2 ЗЕ](#) задължение за плащане на цена за ползването на съоръженията е проявление на принципа за забрана на неоснователно обогатяване и при липсата на договор за изкупуване на съоръженията, енергийното предприятие дължи наем, респ. обезщетение за ползване на чужда вещ без основание, в който смисъл са [Определение № 551/04.07.2022 г. по гр. д. № 3781/2021 г., IV г. о. на ВКС, Определение № 326/06.06.2022 г. по т. д. № 1858/2021 г., I т. о. на ВКС, Определение № 60587/23.07.2021 г. по гр. д. № 3993/2020 г., IV г. о. на ВКС, Определение №](#)

592/10.11.2020 г. по т. д. № 853/2020 г., II т. о. на ВКС и др. По делото се доказва също, че ищецът е канил ответника за прехвърляне на собствеността със заявление вх.№И-12/10.04.2019 г. В приетото по делото и представено от ищеца към исковата молба писмо изх.№....., неоспорено от ответника, представител на ответното дружество е определил оценка за стойността на енергийния обект- присъединителен топлопровод, съоръжения към него и абонатна станция на сумата в размер на 10921,28 лева, като е предложил на ищеца същата да бъде прихваната чрез топлинна енергия. Това предложение не е прието от ищеца, за което при ответника е депозирано надлежно уведомление вх.№ И-12/26.10.2020 г. Горните доказателства опровергават заявеното от ответника становище, че ищецът не бил изпълнил задълженията си да представи необходимите документи по повод окончателното уреждане на отношенията между страните посредством договор за покупко-продажба на съоръжението.

Неприложима е нормата на § 4, ал. 4а ПЗР на ЗЕ. Законовата разпоредба, видно от диспозицията на ал. 1 на същата в редакцията ѝ за целия период от влизането в сила на закона и понастоящем, урежда отношенията по изкупуване на енергийните обекти и съоръжения, представляващи елементи от съответната преносна или разпределителна мрежа, които към момента на влизането в сила на този закон трябва да бъдат собственост на лицензираните енергийни предприятия, но са собственост на трети лица. Процесните съоръжения не са "заварени" – не са изградени преди влизането на закона в сила на 13.12.2003 г., предвид на което и преходната разпоредба на § 4 от ПЗР на ЗЕ не намира приложение към отношенията по повод на тяхното изграждане, ползване и изкупуване. Приложима е действащата към датата на изграждането им и понастоящем норма на чл. 137, ал. 2 ЗЕ, която по горните мотиви на съда признава претендираното от ищеца с исковата молба право. Следва да се отбележи също така, че съдебната практика на ВКС приема, че покана е необходима само в хипотезата на чл. 31, ал. 2 ЗС, не и при иск по чл. 59 ЗЗД, какъвто е настоящият случай /така решение № 264461 от 6.07.2021 г. на СГС по в. гр. д. № 10272/2020 г./. Обектите, от чието ползване произтича фактът на обогатяването и обедняването на страните, са с особен статут, регулиран от нормативната уредба и не могат да имат друго, различно в гражданския оборот, предназначение. Дадените с § 1, т. 1, т. 65 и т. 23 от ДР на ЗЕ дефиниции определят топлопроводите като енергийни обекти, част от топлопреносната мрежа на страната. При тези съпътстващите вещта ограничения, обогатяването и обедняването са съизмерими със сумата, с която топлопреносното предприятие се е обогатило в резултат на неплащане на цената за достъп, ако беше сключен договор по чл. 138, ал. 1 ЗЕ, която е идентична със сумата, с която собственикът на енергийните уредби и съоръжения е обеднял поради неполучаване на цената за достъп, ако страните бяха сключили договор по посочения законов текст. При липсата на договорна обвързаност между страните отношенията помежду им се уреждат на плоскостта на неоснователното обогатяване, като обогатяването и обедняването, произтичащи от общ

факт (т. е. налична е връзка помежду им), в случая са съизмерими с една и съща величина, представляваща сумата, с която топлопреносното предприятие се е обогатило за сметка на ищите. Размерът на обезщетението следва да се определи по Методиката, приета от ДКЕВР по протокол № 27/04.02.2008 г. на основание чл. 117, ал. 7, чл. 138, ал. 3 и чл. 197, ал. 7 от ЗЕ, която съобразно т. 1, б. "б" урежда начина на определяне на цените по договори за предоставен достъп от потребители през собствените им уредби и/или съоръжения на топлопреносни предприятие, за целите на преноса на топлинна енергия до други потребители.

Ето защо, в полза на ищеца се е породило вземане в размер от 12 761,69 лв. за периода 01.08.2017 г. до 31.08.2022 г., представляващо обезщетение за ползване на процесните съоръжения.

Ответникът своевременно е навел възражение за погасяване на вземанията по давност, което е неоснователно. Предвиденото в чл. 137, ал. 2 ЗЕ плащане на цена за ползване по своята същност е обезщетение за ползване на чужда вещ без основание, което е частен случай на неоснователно обогатяване. Според установена съдебна практика, в хипотезите на неоснователно обогатяване е приложим общият петгодишен давностен срок по чл. 110 ЗЗД - така т. 7 на ППВС № 1/1979 г., решение № 229/10.11.2014 г. по гр. д. № 2796/2014 г., ВКС, I г. о., определение № 704/11.04.2023 г. по гр. д. № 4633/2022 г., ВКС, IV г. о. Погасителната давност започва да тече от деня на получаването на престацията /т. 7 на ППВС № 1/1979 г. /, като предвид началния период на вземанията – 01.08.2017 г., и датата на завеждане на исковата молба – 24.08.2022 г., същите не са погасени по давност. Предвид изложеното, искът за главницата се явява изцяло основателен.

По иска с правно основание чл. 137, ал. 3 ЗЕ, във вр. с пар. 4, ал. 1 от ПЗР на ЗЕ за сумата в размер на 12 419 лв., представляваща цена по изкупуване на абонатната станция и топлопровода към нея:

Както вече беше посочено, съгласно чл. 137, ал. 3 ЗЕ, ако съоръженията са изградени за сметка на клиента, какъвто е настоящият случай, собствеността върху тях следва да бъде прехвърлена на топлопреносното предприятие в срок до три години, като отношенията между страните във връзка с прехвърлянето се уреждат в договора за присъединяване. Визираното в цитираната разпоредба уреждане на отношенията във връзка с прехвърлянето на собствеността се състои в постигане на съгласие между страните относно условията, при които да бъде извършено изкупуването, като по съществото си представлява сключване на предварителен договор за продажба на съоръженията с постигане на съгласие по отношение на цената, съответно на начина, по който тя да бъде формирана, както и срока за извършване на прехвърлянето, който не трябва да надвишава три години. Едва по силата на този договор в тежест на топлопреносното предприятие възниква задължение да изкупи на определена цена,

съответно за присъединилия се към топлопреносната мрежа на последното клиент се поражда такова да прехвърли собствеността върху изградените от него съоръжения в съответствие с уговорените условия, като за прехвърлянето на собствеността, доколкото се касае за недвижими вещи, е необходимо сключването на отделен договор в нотариална форма. В случая по делото не е представен договор за присъединяване, който да има за предмет регулация в отношенията между страните относно условията, при които между тях ще се извърши прехвърлянето на собствеността, респективно ще се заплати стойността на изградените енергийни съоръжения. Следователно от обема на проведеното доказване на релевантните за спорното материално право факти и съобразявайки цитираните по-горе материални разпоредби, регулиращи процедурата по изкупуване на собствеността върху изградените енергийни съоръжения, не се разкрива в тежест на ответното дружество да е възникнала отговорност на ответника за заплащане на цена за изкупуване на енергийния обект. Искът е неоснователен и следва да бъде отхвърлен изцяло.

По иска с правно основание чл.86 ал.1 ЗЗД:

Ищецът претендира лихва за забава по чл. 86, ал. 1 ЗЗД върху главното вземане за периода от 01.08.2019 г. до 24.08.2022 г. В съдебната практика /определение № 189/28.03.2017 г. по т. д. № 137/2017 г., I ТО на ВКС, решение № 394/27.11.2015 г. по гр. д. № 3034/2015 г., IV ГО на ВКС и др. /, е разяснено, че неоснователно обогатилият се при общия фактически състав на чл. 59, ал. 1 ЗЗД, частна хипотеза на който е настоящият случай, не изпада в забава със самото обогатяване на едно лице за сметка на имуществото на друго лице. Въпросът за началния момент на обезщетението за лихви върху размера на обезщетението за ползването на недвижимия имот следва да се разреши по правилото на чл. 84, ал. 2 ЗЗД. Като всяко друго парично вземане, при неизпълнение на задължението да плати обезщетение в пари за ползването на чуждия имот, неоснователно обогатилият се ползвател ще дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата (чл. 86, ал. 1 ЗЗД). В хипотезата на чл. 59, ал. 1 ЗЗД вземането е изискуемо от деня на разместване на благата и не е обвързано със срок, поради което съгласно чл. 69, ал. 1 ЗЗД кредиторът може да иска изпълнението му веднага. Следователно, вземането за обезщетение за мораторни лихви при общия фактически състав на неоснователно обогатяване по чл. 59, ал. 1 ЗЗД възниква от деня на забавата на длъжника, която, при липсата на определен срок, настъпва след покана на кредитора. По делото от ищеца, чиято е доказателствената тежест, не са представени доказателства по какъв начин е поставил в забава ответника за плащане на задълженията по настоящото дело, което води като краен извод до неоснователност на исковата претенция по чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

По разноските:

С оглед изхода на делото пред настоящата инстанция право на разноси възниква и за

двете страни.

Ищецът е представил доказателства за сторени разноси в общ размер от 4313 лв. за платена държавна такса, депозит за вещо лице и адвокатско възнаграждение. Ответното дружество чрез процесуалния си представител в срок е релевирало възражение за прекомерност на претендираните от ищеца разноси за адвокатски хонорар в размер на 2600 лв. съгласно договор за правна защита и съдействие на л.293 от делото, което съдът намира за неоснователно с оглед предвидения в чл.7 ал.2 т.4 от НМРАВ в приложимата редакция минимум от 2650 лв. На основание чл. 78 ал.1 ГПК в полза на ищеца се следват разноси в размер на 1531,37 лв. съобразно уважената част от исковете.

На основание чл.78 ал.3 вр. ал.8 ГПК в полза на ответника следва да се присъдят разноси в размер на 96,74 лв. за юрисконсултско възнаграждение съобразно отхвърлената част от исковете.

Така мотивиран, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл.137 ал.2 ЗЕ вр. чл.59 ЗЗД „..... ЕАД ЕИК, седалище и адрес на управление гр....., ул.“..... **ДА ЗАПЛАТИ** на Л. Г. К. ЕГН ***** съдебен адрес гр....., ул.“..... сумата в размер от **12761,69 лева** за периода 01.08.2017 г. до 31.08.2022 г., представляваща обезщетение за ползвания топлопровод и абонатна станция, обслужваща жилищна сграда с адрес гр....., ведно със законната лихва, считано от 24.08.2022 г. до окончателното плащане на сумата, като **ОТХВЪРЛЯ** иска по чл.137 ал.3 ЗЕ за сумата в размер на **12419 лева**, представляваща цена по изкупуване на абонатната станция и топлопровода към нея, **КАКТО И** иска по чл.86 ал.1 ЗЗД за сумата в размер на **10761,69 лева**, представляваща мораторна лихва за забава върху главницата за обезщетение за ползвания топлопровод и абонатна станция за периода 01.08.2019 г. до 31.08.2022 г.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК „..... ЕАД ЕИК **ДА ЗАПЛАТИ** на Л. Г. К. ЕГН ***** сумата от **1531,37 лева** разноси по производството.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 вр. ал.8 ГПК Л. Г. К. ЕГН ***** **ДА ЗАПЛАТИ** на „..... ЕАД ЕИК сумата от **69,74 лева** разноси по производството.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____